

Avšak stížnost přezírá povahu a dosah onoho usnesení. Podle spisů bylo elektrické vedení v B., zařízené původně jako podnik obecní, v říjnu 1920 přeměněno v podnik soukromý, a bylo ujednáno, že dluh, který v r. 1919 obec na úhradu nákladu elektrisace u . . . kontrahovala, má být splacen konsumenty elektrické energie. Sporné usnesení obecního zastupitelstva upravuje způsob tohoto placení rozvržením příspěvků na konsumenty. Předmětem jeho je tedy úprava vzájemného poměru mezi obcí a účastníky elektrického vedení, vzniklého převzetím podniku obec. do správy účastníků. Nejde tedy o veřejnoprávní poměr mezi obcí jako obcí a občany, nýbrž o poměr soukromoprávní mezi obcí a ostatními účastníky elektrisačního zařízení. Usnesením obecního zastupitelstva nebyla tudíž uložena občanům tím dotčeným závazně veřejnoprávní obecní dávka na úhradu nákladů soukromého podniku, nýbrž bylo jen stanoveno, podle jakých zásad bude obec požadovati na konsumentech elektrického proudu splacení částky, kterou tito obci následkem přeměny podniku dluhují. Usnesení obce má tedy povahu pouhého prohlášení jednoho z účastníků soukromoprávního poměru, o jehož právní důvodnosti a účinnosti rozhodovati přísluší řádným soudům a nikoliv úřadům samosprávným. Poněvadž pak st-1é brali usnesení cno v odpor nikoli s hlediska účinků jeho na obecní finance jako poplatníci obecní, nýbrž domáhali se u zemského výboru jako účastníci onoho soukromoprávního poměru jiné věcné úpravy poměru tohoto, právem žal. úřad odmítl rozhodovati o jejich rekursu.

Jeví se tedy stížnost bezdůvodnou.

Č. 1135.

Policejní věci trestní: * Ukládaje trest podle § 19 min. nař. z 15. února 1857 č. 33 ř. z. o hlášení cizinců, resp. § 11, posl. odst. cís. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., nemůže politický úřad vzhledem k předpisu § 320 lit. c) tr. zák. uložit trest vězení.

(Nález ze dne 24. ledna 1922 č. 1034.)

Věc: František K. v Ch. proti zemské správě politické v Praze stran trestního nálezu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byl z důvodu prokázané skutkové trestní podstaty potvrzen výměr okresní správy politické v Chrudimi z —, jímž byl st-1 uznán vinným přestupkem § 5 nař. min. vnitř. ze dne 15. února 1857 č. 33 ř. z., ježto nezanesl dle platných předpisů do knihy cizinců noclehujícího u něho zloděje K., a to jednou v prosinci 1920 a dvakrát v lednu 1921 a že vůbec nepořádně vede cizineckou knihu, čímž znemožňuje bezpečnostním orgánům pátrání po podezřelých osobách, a ačkoliv dne — byl upozorněn na nepořádné vedení cizinecké knihy, nezjednal patřičnou nápravu, a uložen mu dle § 11 cís. nař. ze dne 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. trest vězení 24 hodin.

Stížnost podaná k nss (stejně jako odvolání) běře rozhodnutí v odpor pro nezákonnost potud, pokud st-1 byl odsouzen do vězení, neboť dle § 11 cís. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. nemá být na přestupky dotyčné ulo-

žen vyšší trest, než který by bylo uložiti dle trestního zákona, kdyby měl se čin, o který jde, posuzovati dle trestního zákona, zde pak by mohl přijíti v úvahu jen přestupek dle § 320 c) tr. zák., na který jest dle § 320 b) tr. zák. trest peněžité pokuty 10 K, takže okresní správa politická v Chrudimí přestoupila svou pravomoc, když v daném případě vyslovila trest vězení.

Rozhoduje o stížnosti uvážil nss toto:

Skutková povaha trestního činu, jímž st-l byl uznán vinným, záleží v porušení povinnosti hostinských oprávněných k přechovávání cizích, aby o cizích u nich přenocujících vedli knihu s určitými rubrikami a aby rubriky tyto dali cizím u nich přenocujícím ihned při příjezdu jejich vyplniti a aby, zdráhá-li se cizí tak učiniti, to ihned úřadu oznámili.

Přestupek § 320 c) tr. zák. spáše hospodský, který má právo přijímati cizí lidi, když podle předpisu neoznámí těch, kteří u něho zůstanou přes noc; trest na to je pokuta 10 korun dle předpisu § 320 b) tr. zák. a opakuje-li se přestupek, má se zdvojnásobiti trest.

Přestupky §§ 5—13 min. nař. z 15. února 1857 č. 33 ř. z., pokud nepodléhají trestnímu zákonu, mají býti potrestány okresním politickým úřadem dle výměry trestu stanovené v § 11 cis. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., při čemž však nemá býti uložen vyšší trest, než který by byl nejnižší, kdyby čin měl povahu přečinu neb přestupku podobného druhu ve smyslu všeobecného trestního zákona.

St-l tvrdí, že v jeho případě přichází v úvahu přestupek § 320 c) tr. z. shora uvedený, a že proto na jeho čin neměl býti uložen trest vězení, nýbrž pouze peněžité pokuta.

Názor stížností hájený, že čin, o který jde, má povahu přestupku § 320 c) tr. z. sluší pokládati za správný; posléz uvedený přestupek a čin, o který jde, mají společný předmět, oba předpisy mají za účel zajistiti evidenci cizích lidí v místě se zdržujících. Rozdíl mezi nimi záleží v tom, že příslušnost trestního soudu k zakročení jest dána, jedná-li se o místa, kde stran hlášení obyvatelů a cizinců u bezpečnostních úřadů jsou zvláštní předpisy, jinak jest příslušný k zakročení politický úřad; přikazuje-li však zákonodárce jistou skutkovou podstatu pravomoci trestního soudu, jest pokládati příslušnou trestní normu za přísnější než trestní normu, jíž se podobná podstata přikazuje pravomoci správního úřadu.

Trestní zákon však ukládá v § 320 c) na přestupek nehlášení cizinců u bezpečnostního úřadu pouze peněžitou pokutu. Z toho plyne, že politický úřad, ukládaje trest podle § 19 min. nař. z 15. února 1857 č. 33 ř. z. o hlášení cizinců, pokud se týče § 11, posl. odst. cis. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., nemůže vzhledem k předpisu § 320 c) tr. z. uložiti trest vězení.

Bylo proto naříkané rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 1136.

Pozemková reforma: I. * Ustanovení § 7 č. 4 a § 11 zák. z 11. června 1919 č. 330 sb. z. a n. (stanovení postupu), pak § 18 zák. přiděl. (vyhotovení pracovního plánu) mají povahu pouhých instrukcionálních direktiv a směrnky stranami činěné, že postup nebo plán nebyl posud stanoven, jsou proto nepřipustny. — II. * Povinnost majitele, trpěti převzetí zabrané nemovitosti státem, není vázána na podmínku, že je pozemků po-